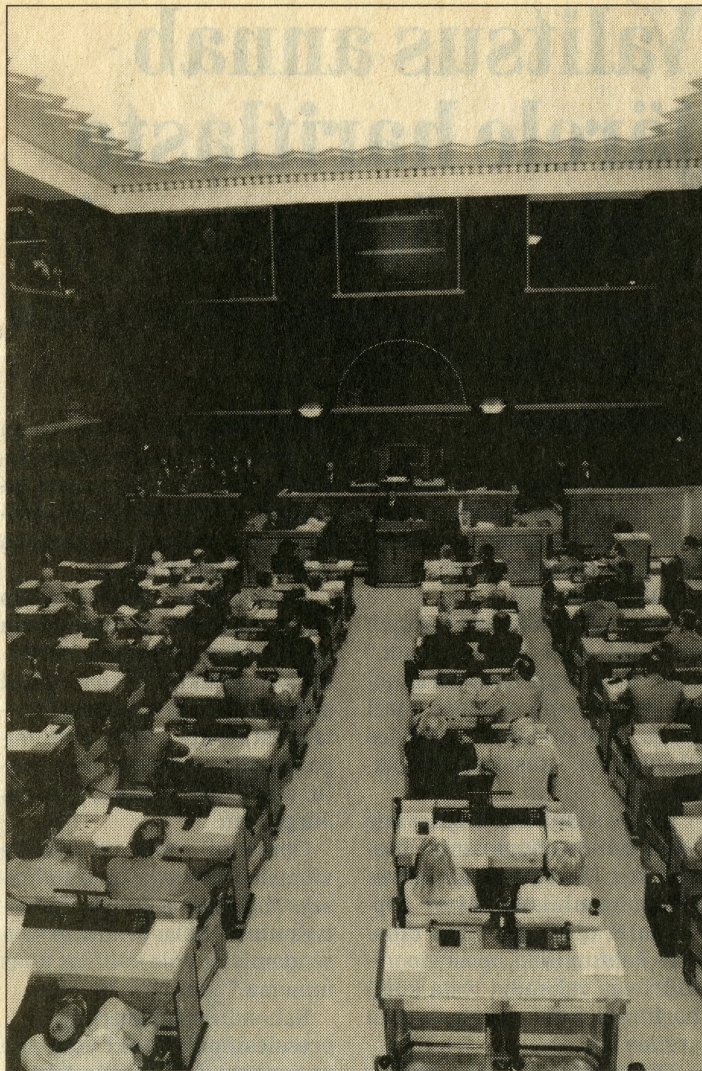

Riigikogus käib võitlus õpetajate palgatõusu nimel, kuid haridusreformi läbiviimisele ei mõtle keegi.

RAIGO PAJULA

Õpetajaid kasutati ära

Haridusküsimuste arutelu seoses õpetajate palgade suurendamisega jätab mulje, et võimul olevad erakonnad koosnevad isikutest, kes ei väärtusta haridust. Stopp! Jätkem kõrvale emotsioonid!

Kas keegi õpetajatest mõtles streigi päeval sellele, et neid ja nende probleeme kasutatakse ära poliitilises võitluses? Mõned erakonnad on juba alustanud ettevalmistusi 1999. aasta Riigikogu valimisteks. Ning muidugi kasutatakse selleks ära riigieelarve arutelu Riigikogus. Nutikas on valida üks probleem, mis puudutab kõiki elanikke, suurendamaks oma toetajaskonda järgmistel valimistel. Miks mitte valida selleks haridusega seotud küsimused? Tajuvad ju inimesed selgelt, et hariduse väärtustamine on üks olulisemaid küsimusi arenevas ühiskonnas.

Nii streigivadki õpetajad üle Eesti sooviga võidelda oma huvide eest. Streik kui äärmuslik vahend oma õiguste kaitsmiseks tähendab olukorda, kus rahulike läbirääkimistega ei ole võimalik enam midagi saavutada. Möödunud-neljapäevane streik väljendab haridus- ja kul-

tuuritöötajate huve esindava ametiühingu võimetust pidada tõsiselt diskussioone õigel ajal ja õiges kohas.

Kas fakt, et hariduspoliitika nõrkust tajutakse alles riigieelarve teisel lugemisel, ei tundu kummaline? Riigieelarve koostamise algperioodil ei olnud midagi kuulda TALO aktiivsetest väljaastumistest kultuuritöötajate huvide kaitseks. Heietamine seltskondliku vestluse tasemel, et palk on väike ja elu on kallid, ei käi ainuüksi õpetajate keskel. Kui kaevurid streigivad, on see lühiajaline ja pike-mat avalikku diskussiooni ei teki. Loomulikult, nad ju musta töö tegijad, võib öelda selle võrdluse peale ironiliselt.

Riigikogu liikmed tajuvad ka ise, et riigieelarve menetlemise protseduuris on puudujääke, mis korduvad aastast aastasse. Ehk on see opositsioonile nauditav mäng, mis rahuldab lapseas rahuldumata jäänud vajadusi. Mõned opositsiooni esindajad kritiseerivad riigieelarves suurenenud eraldi põllumajandusele ning koalitsiooni, et see ei täida lubadusi seoses regionaalpoliitika osatähtsuse tõstmisega. Kas maapiirkondade toetamine põllumajanduse

toetamise kaudu ei ole osa regionaalpoliitikast?

Huvitav oleks näha riigieelarvet, millega kõik erakonnad ja kogu ühiskond rahule jääb. Eelarve koostamise periood on piisavalt pikk selleks, et pidada koalitsiooniga läbirääkimisi prioriteetide osas ning mitte avada üllatusmune ning pidada lahinguid riigieelarve lugemisel Riigikogus.

Viimasel minutil koalitsioonile proovikiviks visatud haridusküsimus, mis on sügavam kui ühekordsed rahaeraldised, näitab opositsiooni ja koalitsiooni koostöövõimetust. Kas koostööd ollakse võimelised tegema ainult senikaua kui jagatakse kohti võimuorganites?

Võimul on olnud erinevad erakonnad, kuid haridussüsteemi reformimises, millest on räägitud korduvalt, ei ole sõnadest kaugemale jõutud. See on normaalne, et erakonnad on teatud küsimustes eriarvamusel, kuid koostöö tegemine haridusreformi küsimustes ei tohiks tekitada kõhklust.

SIRLE SÖÖT,

*Koonderakonna
Noorteorganisatsiooni
välissuhete sekretär*